

суббота 12. Юний 1884.

Убавце!

Миналата петък ви пратих три писма и обичае
боха ви се да ви пишем и прѣз петък, но спрѣз да видя
да ли ви баремъ поучиваме. Въ послѣдната ви, ко-
то вѣре поучих, без дата, кратко писахъ, можда да
разбѣра, че още поучихи първото ми отъ 29-30 миналата
а послѣдниятъ да, коато ви пратихъ прѣз баба Чиваръ,
и въ едно отъ и пет мѣри в' рекъ казѣхъ се да сте ви поучимъ
днес ако скопачахъ или утрѣ ако доживѣхъ, ще ви пра-
тихъ още 10 Наполеона и остава вѣре тамъ както вамъ
приемля да се разпорѣдите. Ви не казвамъ в' писмото
си нищо за Баба, аз прѣз поучихъ, ако тоя не е Зоминъ,
да не ходи никакѣтъ и да се давяме съ мене в' София
а ви да живимъ прѣзъ Варна в' Мърново. Но
забвѣхъ, че прѣзъ насъ а не казахъ, защото вѣре
и ви имате свой си умъ, но по модъ умъ така ли се
гнѣхъ ще бѣде подобно. Мене ма паразитъ тай чини
ферентностъ, когато сѣдиралъ в' Кесъ, ви се доумѣ
да ли да идете в' Мърново. Ако е отъ младостъ
или отъ страхъ и прѣзъ поучихъ, то е вѣре Кесъ, ми
вѣре казѣхъ и казѣхъ и единъко спасение е да тебѣ
да боимъ да ви баба не смъртъ и живѣтъ. И
зато е казѣхъ, коато ище се постарѣе да попоме
на парадаси до колкото мога и ако мога да от-
мѣнимъ и да седемъ. Градѣтъ силно сира и тѣмъ, коато
съ нѣмъ избрани, илѣта правъ да отидѣватъ отъ тебѣ
ицо за в' такива усилни врѣмена, а ако сега не
се помѣримъ, да в' редовни и обикновени
врѣмена занами или си. Веднѣжъ избрани ти не
приназѣтимъ на себѣ, но ще кажемъ че не
са барѣтъ сѣгашни и законни средѣта противѣща